

Az én evangéliumom

Az egyházat a húsvéti öröm tölti be ezekben a hetekben. Amint Pilinszky János írja: „Mert megölhették hitvány zsoldosok, / és megszünhetett dobogni szive — / Harmadnapra legyőzte a halált. / Et resurrexit tertia die.” Ezt az örömet azonban nem csupán az táplálja, hogy szeretettel és csodálattal övezett Mesterük: él. Ennél sokkal tágasabb világ nyílik meg számukra: az az új, minden földi létet felülmúló horizont, amelyet a Feltámadásban végső otthonként előkészített számunkra az Atya: a beteljesült, minden hiánytól és konfliktustól mentes szeretetközösségnek a harmóniája. A Szentháromságé, amely kinyílt arra, hogy mindnyájunkat véglegesen és egészen befogadjon.

Krisztus feltámadása megnyitja saját feltámadásunk távlatait is: ha egyszer őt feltámasztotta az Atya, akkor minket is fel fog támasztani. Kétféleképpen is. Az „utolsó napon”, halálunk után, majd ennek folytatásaként, a világ beteljesülésekor. Pál és János apostol azonban beszél egy másfajta feltámadásról is: akik megkeresztelkedtek Krisztusban, azok már most feltámadnak, és e földi, halandó életükben is már a feltámadottak életét élik.

Mit jelent ez? A Teremtő eredeti elgondolása szerint az emberek az Édenkert földi boldogságában éltek volna le ideáti életüket, s onnan suhantak volna át az égi Paradicsomba, a Mennysországra odaáti boldogságába. Az ősbűn következtében azonban megromlottak a paradicsomi állapotok, az ember szembekerült Teremtőjével, embertársával és a természettel: elidegenült önmagától és a világtól. A végcél azonban változatlan maradt: eljutni az üdvösségre, a teljes szeretet közösségére Istennel és egymással. Jézus nem változtatta újra földi paradicsommá ezt az összezavarodott világot — de halálával és feltámadásával utat készített a mennybe: „előre ment”, hogy „lakóhelyet készítsen” számunkra.

Végső otthonunk az oda vezető úttal új horizontot nyit mostani életünk elé is: lehetővé teszi, hogy már most e távlatok fényében — Szent Pál szavával: feltámadottan — éljünk. A bibliatudomány szerint az evangéliumok nem adnak pontos történeti krónikát Jézus életéről, hanem a feltámadás fényében mutatják be alakját. Ha feltámadottan élünk, akkor megírhatóvá válik a mi életünk „evangéliuma” is: életünk eseményei átértékelődnek a feltámadás, a reánk váró üdvösség fényében. Nemegyszer fordul elő, hogy életrajzunkat kérik valahová. A húsvéti egyház hív: írjuk meg a saját evangéliumunkat — ez lesz a hiteles és végleges, mert a végcél felé tartó története életutunknak.